

Otto tercius. ſecūdi ottonis filius impator. āno nongentefimo octogefi-
mo quarto admodū puer pā in regnū ſuccedēs. impauſānis. xviij. Die
a parentibus in v̄tutibus oib⁹ ecclieq; romane deſenſione nō degenerās bel-
la multa et iā cū gloria ingenti cōfecit. Cū aut poſt obitum ottonis ſecūdi de no-
uo impatore creādo cōſultatio haberet. Et alij ottonē terciū ſecūdi filiū. Alij
henricū bavarie ducē primū ottonis ex fratre nepotē expoſceret. Inſtarētq; yta-
li q̄dam vt creſcentio numentano res cōmitteret. germani ſtatim q̄ tū frēq̄ntes
rome aderāt ottonē terciū delegere. pōtifex aut ne ſeditio aliqua oriſet germa-
nor ſententiam approbat. q̄ poſtq; impator creatus fuit. priuſq; romā peteret
ad cōponēdas germanor res. xj. ānos cōſumpſit. Inde romā pfectus a gre-
gorio ex ſaxonū gente cōſanguineo quē obtinuit pōtificē declarari. breui poſt
imperij romani bñdictionem diademag; accepit. Eiuſq; facti celebritate finita
Otto impator archāgeli michaelis edem. q̄ ē in gargano mōte. votis ſe exolu-
turus q̄ p̄ridē emiſerat inuiſit. inde romā reuerſus breui ſe cōtulit i germani-
am. Tulerāt iniquo animo gregoriū factā creationē quare vix dū exceſſerat italia otto. gregorius nimis et
maledictis exterritus impatorē adiit i germaniā deſidentē intellexerūt romani futur; vt impator ſurens ro-
mā rediret. Ideo creſcentiū cōſulē creauerūt. Venit interim otto ⁊ magnis fretus quas adduxerat copijs
vrbem pene in circuitu obſedit. ppl⁹ pacē impatoris ſupplex orauit. germani admiſſi. Et ioannes ponti-
fex atq; creſcentius in ſancti angeli arcē ſe abdiderūt. ⁊ cū ad impatorē ſe pferret exētes. i medio itinere i
tercipiūtur. ⁊ creſcentius euēſtigis cōſoſſus. Joānes oculis orbat⁹ ē vt p̄miſſum fuit. tūc gregorius qn-
tus aq; vñdecimū quā abierat mēſem reſtitutus. acerrimā de accepta a romanis iniuria vltionem ſumpſit
paulo poſt eā fecit de impatoris electione ſanctionē. quāuis etiā pauca de vltimis ottonib⁹ hiſtorici ſcribāt
tam feroces vō tamq; mirabiles fuerūt. vt vnus pallida mors ſarracenor vel ſanguinarius alter mirabi-
lia mūdi cognominari meruit. De eis q̄dam ſcribit. Otto poſt otto regnauit tercius otto. Tandem ytaliam
pacata cū in germaniā redire decreuiſſet rome veneno intoxicatus obiit. Et⁹ corpus in germaniā reporta-
ri pcepit. vt maior ſepulcro inferret. Certū eſt em̄ romanos q̄ ottonē ob factā eo impellente de impatoris
electione ſanctionē oderent. cū ferro armatis munitū neq̄rent cōfodere. veneno interfeciſſe. Nec tamen au-
ſus eſt tunc etiā romanus populus ſanctionē vt contra facerent intentare.

Linea imperator

Adalbertus epus

Adalbertus nobili genere apud bohemos natus poſt ditimar primū pra-
ge ep̄m. hoc tempore ob p̄cipuā eius ſanctitatē ⁊ doctrinā pragēſis ep̄-
ſcopus maximo i precio habitus ē. Et cū ſibi facultatē regende plebis (q̄ rapi-
nis ⁊ adulterijs aſſueta) non eſſe cerneret. abiit romā. ac cū fratre ſuo beate vite
gaudentio in monaſterio ſancti alexij. tamdiu delituit donec iuſſu pōtificis ma-
ximi ſuas oues repetere iuſſus ē. Quibus cū eſſet proſus ingratus. in hunga-
riam pfectus. Et ſtephanum hungaror regem cū vniuerſo ferme eius pplō ad
baptiſmi grām perduxit. Et poloniā ingreſſus gaudentiū frēm in eccleſia gne-
ſienſi p̄dicatur euangelij ordinauit. Poſtremo prutenos adiit apud quos dū
xp̄i legem quādiligentiſſime p̄dicaret. gladio ceſus. martyrio vitā finiuit. poſt
cuius obitus ſanctus ſtephanus rex in honore ei⁹dem adalberti ſtrigoniēſem
metropolitanam eccleſiam fundauit.

Mateſtarū vetuſtiſſima ⁊ regia flāminee prouincie familia. his t̄pib⁹ ex
germania i ytaliam veniēs. plurimo adiutorio ⁊ tyrānos romano imperio
fuit. Ob cui⁹ bñficia atq; ſuitia otto terci⁹ ceſar arriminū vrbē eidē pceſſit. Et multis ac magnis priuile-
gijs ⁊ gratijs illam extulit. Que familia poſtmodū in ſuos creſcens ortus ex ea multi clariffimi p̄cipes
fortiffimi ac grauiffimi ſenatores emerſerūt. qui plura loca edibus ac ſacellis exornarūt.

Wolfgang⁹ ep̄s Ratiſponēſ i ordie. xj. Is natōe ſuen⁹ ex nobilib⁹ ortus
parentib⁹. in cenobio augēſi. ac i herbipoli p̄rio edicēs artj rudimēta. Cū
poſtea i arte hūanitatj doct⁹ euāſiſſet. ſui noi rōnem i armario poſuit ſtruxerat
ediculā mandrita lupambulus iſtā. Inde neceſſitate heinrico archip̄ſuli treue-
renſi iūctus. officiū ſcolastiici exercuit ac i clericū ordinat⁹. decan⁹ elect⁹ clericos
in om̄i honeſtate vouit. Vex archiepo rome mortuo ad t̄ps brunoni colonien-
ſi archiepo adheſit. poſtea relicq; mūdialib⁹ pompis: mōaſticū habitū induit.
Et p. s. vdalricū ep̄m fact⁹ p̄ſbiter. Viſiōe ſc̄i Othmari b̄ita licētia ſui abb̄atj
exul i noricū veniēs orientē vſus pannoniā p̄dicatōis grā petijt. vbi heremiti-
cam vitā in om̄i ſc̄rimonia pegit. Fret⁹ auxilio piligrini patariēſ ep̄i ac auctori-
tate ottonis ſecūdi impatoris Ratiſponēſi ecclie p̄ficiſ ep̄s. Ubi in om̄i doctri-
na ſalubri ac v̄tutibus p̄cellis miraculoſq; p ānos. vj. ⁊. xx. p̄fuit. Tandē anno
dñi. 994. felici fine q̄euit. a leone nono ſummo pōtifice ob crebra miracula ſc̄o-
rum numero additus. Vñus em̄ dux baioarie heinricus deuotionis gratia accedens ad ſepulcrus ſancti
wolfgangi eius monitu reperit in muro exarātū. poſt ſex. Is poſt effluxū tempus diez mēſium annorū
ſex arbitratus ſe moritur. Hui⁹ trāſactis in regē romanor meruit coronari. Ideo deo ac ſancto wolfgāgo
gratias egit. Innumerisq; alijs claruit miraculis.

S. wolfgangus epus

